

A Machine-Checked Correctness Proof of Normalization by Evaluation for Simply Typed Lambda Calculus

Szerző: Kovács András Témavezető: Kaposi Ambrus

Eötvös Loránd Tudományegyetem

2017 tavaszi informatikai kari TDK

Célok

- ▶ Simply Typed Lambda Calculus (STLC), $\beta\eta$ -normalizálás helyessége
- ▶ Formális, teljes, “csalás” nélkül
- ▶ Szokásos szintaxis (nincs explicit szubsztitúció)
- ▶ Normalizálás: minél egyszerűbb önálló implementáció
 - ▶ (szintaxis + normalizálás: 100 sor Agda)
- ▶ Helyesség a lehető legegyszerűbben (500-600 sor Agda)
- ▶ Normalization by evaluation (NbE): hatékony, viszonylag könnyű bizonyítás, könnyű η -normalizálás (vö. erős $\beta\eta$ -redukció + Church-Rosser).

Meglévő formalizálások hátrányai

- ▶ Big-step normalization (Altenkirch & Chapman): explicit szubsztitúció, nem strukturálisan rekurzív, némi csalás.
- ▶ NbE (C. Coquand): explicit szubsztitúció, formalizálás legacy rendszerben (ALF).
- ▶ Hereditary substitution (Altenkirch & Keller): rettentően bonyolult, lassú algoritmus.

Sorok száma (nagyjából)

- ▶ Saját: ~700 (alap verzió), ~600 (tömör verzió)
- ▶ Big-Step (Altenkirch & Chapman [1]): ~830
- ▶ Big-Step (Romanenko [2]): ~1600
- ▶ Hereditary Substitution (Altenkirch & Keller [3]): ~1200
- ▶ NbE (Catarina Coquand [4]): ?

Szintaxis

- ▶ Függvények + egy üres alaptípus.
- ▶ De Bruijn indexek.
- ▶ Intrinzikus: kizárólag jól típusozott termekkel foglalkozunk.

Formális szintaxis

data Ty : Set where

⊥ : Ty

⇒ : Ty → Ty → Ty

data Con : Set where

• : Con

, : Con → Ty → Con

data _∈_ (A : Ty) : Con → Set where

vz : A ∈ (Γ , A)

vs : A ∈ Γ → A ∈ (Γ , B)

data Tm (Γ : Con) : Ty → Set where

var : A ∈ Γ → Tm Γ A

lam : Tm (Γ , A) B → Tm Γ (A ⇒ B)

app : Tm Γ (A ⇒ B) → Tm Γ A → Tm Γ B

Alapötlet operációs szemszögből

- ▶ A meta-nyelvben elve implementálva vannak a magasabbrendű függvények: használjuk fel ezt.
- ▶ Könnyű jól típusozott interpretert írni STLC-re
 - ▶ De ez “gyenge” kiértékelés: lambdák testét nem redukálja.
- ▶ Megoldás: interpreter “extra struktúrával”.
- ▶ Szükség van friss változókra, hogy lambdák alá tudjon menni a normalizálás.
- ▶ A függvények interpretációi extra paraméterként kapnak “forrást” friss változókhoz.
- ▶ Minél több struktúrát adunk az interpreterhez, annál több lehetőségünk van.
 - ▶ Standard interpreter -> gyenge kiértékelés
 - ▶ Kripke -> normalizálás
 - ▶ Presheaf -> normalizálás helyességbizonyítással

Standard (“Set”) interpreter

$\llbracket _ \rrbracket : \text{Ty} \rightarrow \text{Set}$

$\llbracket \bot \rrbracket = \perp$

$\llbracket A \Rightarrow B \rrbracket = \llbracket A \rrbracket \rightarrow \llbracket B \rrbracket$

$\llbracket _ \rrbracket : \text{Con} \rightarrow \text{Set}$

$\llbracket \bullet \rrbracket = \top$

$\llbracket \Gamma, A \rrbracket = \llbracket \Gamma \rrbracket \times \llbracket A \rrbracket$

$\llbracket _ \rrbracket : \forall \{ \Gamma A \} \rightarrow A \in \Gamma \rightarrow \text{Con}^s \Gamma \rightarrow \text{Ty}^s A$

$\llbracket \text{vz} \rrbracket (\llbracket \Gamma \rrbracket, \llbracket t \rrbracket) = \llbracket t \rrbracket$

$\llbracket \text{vs } v \rrbracket (\llbracket \Gamma \rrbracket, _) = \llbracket v \rrbracket \llbracket \Gamma \rrbracket$

$\llbracket _ \rrbracket : \forall \{ \Gamma A \} \rightarrow \text{Tm } \Gamma A \rightarrow \text{Con}^s \Gamma \rightarrow \text{Ty}^s A$

$\llbracket \text{var } v \rrbracket \llbracket \Gamma \rrbracket = \llbracket v \rrbracket \llbracket \Gamma \rrbracket$

$\llbracket \text{lam } t \rrbracket \llbracket \Gamma \rrbracket = \lambda \llbracket a \rrbracket \rightarrow \llbracket t \rrbracket (\llbracket \Gamma \rrbracket, \llbracket a \rrbracket)$

$\llbracket \text{app } f a \rrbracket \llbracket \Gamma \rrbracket = \llbracket f \rrbracket \llbracket \Gamma \rrbracket (\llbracket a \rrbracket \llbracket \Gamma \rrbracket)$

Kripke interpretáció (csak típusokra itt)

$\llbracket _ \rrbracket : \text{Ty} \rightarrow \text{Con} \rightarrow \text{Set}$

$\llbracket \iota \quad \rrbracket \Gamma = \text{Nf } \Gamma \ \iota$

$\llbracket A \Rightarrow B \rrbracket \Gamma = \forall \{ \Delta \} \rightarrow \text{OPE } \Delta \ \Gamma \rightarrow \llbracket A \rrbracket \Delta \rightarrow \llbracket B \rrbracket \Delta$

- ▶ OPE: order-preserving context embedding.
- ▶ A függvény interpretációja bármilyen *kiterjesztett* környezetre van általánosítva.
- ▶ Friss változókat úgy kapunk, hogy az OPE-vel kiterjesztjük a környezetet.

Presheaf interpretáció

- ▶ Helyességbizonyításhoz szükség van arra is, hogy a kiértékelés és az OPE-vel való gyengítés kommutáljanak (“természetesség”).
- ▶ A Kripke függvények között vannak “természetellenesek”, pl. olyan függvény, ami más termet ad vissza az input Δ környezet hosszától függően.
- ▶ Presheaf: megszorítja a szemantikus függvényeket a természetesekre.

Presheaf interpretáció (csak típusokon itt)

mutual

$\llbracket _ \rrbracket : \text{Ty} \rightarrow \text{Con} \rightarrow \text{Set}$

$\llbracket \iota \rrbracket \Gamma = \text{Nf } \Gamma \ \iota$

$\llbracket A \Rightarrow B \rrbracket \Gamma =$

$\Sigma (\forall \{\Delta\} \rightarrow \text{OPE } \Delta \ \Gamma \rightarrow \llbracket A \rrbracket \Delta \rightarrow \llbracket B \rrbracket \Delta)$

$\lambda \llbracket f \rrbracket \rightarrow$

$\forall \{\Delta \ \Sigma\} (\sigma : \text{OPE } \Delta \ \Gamma) (\delta : \text{OPE } \Sigma \ \Delta) \llbracket a \rrbracket$

$\rightarrow \llbracket f \rrbracket (\sigma \circ \delta) (\text{embed } \delta \llbracket a \rrbracket) \equiv \text{embed } \delta (\llbracket f \rrbracket \sigma \llbracket a \rrbracket)$

$\text{embed} : \forall \{A \ \Gamma \ \Delta\} \rightarrow \text{OPE } \Delta \ \Gamma \rightarrow \llbracket A \rrbracket \Gamma \rightarrow \llbracket A \rrbracket \Delta$

-- implementáció kihagyva

Direkt/indirekt presheaf

- ▶ Két lehetőség:
 1. Rögtön presheaf modellel normalizálunk. Ez elegánsabb és tömörebb, de egyszerre kell az algoritmust és a helyesség egy részét definiálni.
 2. Kripke modellel normalizálunk, aztán külön finomítjuk a kiértékelés értékkészletét presheaf modellre. Ezzel az algoritmus definíciója szép és egyszerű, de többet kell bizonyítani.
- ▶ Mindkettő formalizálva.

Kérdések

- ▶ Más tételbizonyító rendszeren lehet-e, egyszerűbb-e?
 - ▶ Coq, Idris OK. Nem egyszeűbb lényegesen.
- ▶ Új alaptípusok bevezetése.
 - ▶ Szigorú pozitív ADT-k könnyen bevezethetők.
 - ▶ Polimorfizmus és függőség nagyságrendileg nehezebb.
- ▶ Polimorf típusok normalizálása: mennyire nehéz, irodalom mit szól?
 - ▶ Nehéz, jelenlegi kutatás témája.
 - ▶ System F NbE algoritmus (saját).
 - ▶ Függő típusok: informálisan sok mindenre van NbE, formálisan csak Altenkirch & Kaposi.
 - ▶ Feladat: formálisat közelíteni az informálishoz.

- [1] T. Altenkirch and J. Chapman, “Big-step normalisation,” *Journal of Functional Programming*, vol. 19, nos. 3-4, pp. 311–333, 2009.
- [2] S. Romanenko, “Big-step normalization,” 2016. [Online]. Available: <https://github.com/sergei-romanenko/chapman-big-step-normalization>. [Accessed: 08-May-2017].
- [3] C. Keller and T. Altenkirch, “Normalization by hereditary substitutions,” *proceedings of Mathematical Structured Functional Programming*, 2010.
- [4] C. Coquand, “A formalised proof of the soundness and completeness of a simply typed lambda-calculus with explicit substitutions,” *Higher-Order and Symbolic Computation*, vol. 15, no. 1, pp. 57–90, 2002.